संदृणुवानइवोत्कण्ठामुपाभुङ्क्त सुरामलं। ज्योत्स्नायां विगलन्मानस्तरुणोरक्षसां गणः॥ ४०॥

ज॰म॰ संदृणुवानइत्यादि। रक्षसां तरुणोगणः उत्कण्ठां प्रियासु संस्मरणं संदृणुवानइव समुत्तेजयन्निव समःद्भुवइति तङ् ज्योत्स्नायां सुरां अलम्यर्थ्याप्तमुपाभुङ्क्त अभ्याहृतवान् भुजोनवनइति तङ् विगलन्मानः॥ ४०॥

भ॰ संदृणुवानइत्यादि। तरुणोयुवा रक्षसां गणउत्कण्ठां प्रियाभिलाषं संदृणुवानइव समुत्तेजयन्निव ज्योत्स्नायां सुरां मदिरां अलमत्यर्थं उपाभुङ्क्त भक्षितवान् सुरापानादेव विगलन्मानः अपगतमानः संदृणोः मुजोऽश्नेइति मं उत्कण्ठोक्ताऽनवाप्तौ योऽभिलाषस्तदवाप्तयेइति॥ ४०॥

मध्वपाययत स्वच्छं सोत्पलं दयितान्तिके। आत्मानं सुरताभोगविश्रम्भोत्पादनं मुङ्गः॥ ४१॥

ज॰म॰ मध्वेत्यादि। कीदृशं मधु स्वच्छत्वात् सोत्पलतया सुरभित्वात् शोभनं जातं यतः स्वयमात्मानं मुङ्गरपाययत पायितवत् णेरणाविति तङ् दयितान्तिके दयितस्य समीपे सुरताभोगः सुरतविमर्दः तत्र विस्रम्भः तस्योत्पादनं जनकं उत्पादयतीति कृत्यल्युटो वङ्गलमिति कर्त्तरि ल्युट्॥ ४१॥

भ॰ मध्वित्यादि। रक्षसां गणोदयितान्तिके रमणीसमीपे आत्मानं मधु मुङ्गर्व्वारं वारं अपाययत ञिन्ञ्यन्तपिवेति मं यद्वा